

Krassen van een Gooise kijker

Jaren geleden is een schrijflijster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen. Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.

De vogeladministrateur

Wat hadden de amateurornithologen het vroeger toch gemakkelijk. Van enige organisatie was nauwelijks sprake. Men liefhebberde, noteerde in dagboeken of verzamelde. "Het voorwerp is verzameld" was het eufemisme, wat er op neerkwam dat de vogel geschoten was om hem in de collectie te kunnen opnemen. Een slechte zaak, maar je moet alles in de tijd weten te plaatsen. Hoe anders gaat het er tegenwoordig aan toe. Er wordt op een heel andere manier verzameld. Je bent als vogelaar niet meer veilig. Eigenlijk is het het verstandigst om als "Einzelgänger" vogelend door het leven te gaan. Pallieterend, prikkebenend of pluizend.

Georganiseerd steek je je hoofd boven het maaiveld, wordt je bestookt met onderzoek- en telvragen en voordat je het weet wordt je geleefd door de telcultuur. Je moet wel mee wil je niet als aso worden beschouwd. Met het vastleggen van je waarnemingen begin je eigenlijk al je eigen vonnis te tekenen. De groep mafkezen waarbij je je in een moment van verstandsverbijstering hebt aangesloten zit begerig op je gegevens te wachten en zelf vind je het dan zonde om ze alleen maar in je dagboekjes te hebben.

Een vogeljaar moet je goed volgen, want men wil graag de aankomst- en vertrekdata van die aanbiddelijke zomer- en wintergastjes weten. Noteren dus. Fenologie noemen ze dat dan om het belangrijk te maken. De resultaten wijzen echter uit dat aankomst- en vertrek van

die gasten meestal in de weekenden plaatsvinden!

De "Vogel van het jaar" schijnt ook belangrijk te zijn. Noteren, noteren noteren. De zomer staat bol van activiteiten. Een dag kan beginnen met een broedvogelinventarisatie, waar je wel heel erg vroeg je bed voor uit moet. Zingende vogeltjes intekenen op een kaart. Vroeger op school had je al zo'n hekel aan schrijven en tekenen. Voordat je aan het heerlijk met een laddertje door het bos sjouwen toe bent om pietjes in hun nestkastjes te kunnen begluren, hangt de tong al op je schoenen. Voor de nestkaart moet je bovendien nog tal van gegevens per kast verzamelen. Er mag wel een computer bijgeleverd worden.

Ben je eindelijk thuis, is de brievenbus gevuld met dikke enveloppen die bol staan van formulieren met een stortvloed aan vragen, die afkomstig zijn van een stel betaalde vogelboekhouders. Wat die gasten over je uitstorten is ongelofelijk en een

afkortingen dat zij voor hun onderzoeken hebben: BSP, BMP, SOVON-atlas, noem maar op. Mijn Dikke van Dale ziet geen kans om hier nog iets zinnigs van te maken. Een collega-vogelgek heeft al het stadium bereikt dat hij wartaal begint uit te slaan. Hij vroeg mij of ik zin had hem te helpen met de KNP telling, maar bedoelde de PTT telling.

In herfst en winter hoef je je evenmin te vervelen. Er zijn trek-, watervogel-, ganzen- en steltlopertellingen, want de databases moeten gevuld worden.

Zelfs in je eigen huis ben je niet veilig voor de telboeren. Wat is het toch heerlijk om in een luie stoel te zitten en de vogels in je eigen tuin te noteren! Al die gegevens moet je, voor je ze mag opsturen, wel op formulieren overnemen. Uren, dagen, maanden, jaren worden de gegevens nu al door mij verwerkt tot heil en zegen van de overheid, natuurbeschermingsinstanties, onderzoekers en andere gegevensverzamelaars. Ook hier is weer een afkorting bedacht: de PGO's, Particuliere Gebruikers Organisaties. 's Avonds tuimel ik moe van al dat geregistreer bekaf in bed en droom van vogels die rechtstreeks op computers aangesloten zijn en via de satelliet de plaatsbepaling van hun eigen territorium overseinen. Een fictie want uren later loopt de wekker vroeg af voor de volgende sessie in het vogeltelweekeinde. Ik weet het, ik heb zelf voor deze gekte gekozen en ben vrij om er al dan niet aan mee te doen.

PENLIJSTER